

ILL. 042 Anderen helpen loont

Eens toen de beroemde evangelist Saddhu Sundar Singh een hoge berg beklom, woedde er een vreselijke sneeuwstorm, waardoor hij bijna bezweek.

De felle wind benam hem bijna alle adem. Hij wankelde vooruit, koud tot op het bot.

Plotseling ontdekte hij aan de kant van de weg een donkere hoop. Het bleek een uitgeputte reiziger te zijn, die ondergesneeuwd was.

'Wat erg!' dacht Sundar: 'Ik kan hem niet helpen. Ik kom zelf nauwelijks vooruit.'

Nog wat reizigers passeerden. Ze keken even, schudden hun hoofd en liepen door.

Niemand kon de arme man helpen. Hij zou sterven van de kou.

Na een paar minuten gaf Sundar toch gehoor aan zijn innerlijke stem, die zei dat hij terug moest.

Met zijn handschoenen groef hij de sneeuw boven de man weg en trok de halfdode stakker zo goed en zo kwaad als het ging op zijn rug.

Met bovenmenselijke inspanning zwoegde hij verder naar boven. Stapje voor stapje. Hij was nog jong en sterk. Dat was een voordeel.

Na een tijdje zag hij weer iemand aan de kant van de weg liggen en even later weer. Het waren de twee reizigers die hem eerder waren gepasseerd.

Ze waren van kou gestorven.

Sundar bedacht hoe vreemd het was.

De twee die niet hielpen waren dood en hij liep nog steeds, zij het met veel moeite.

Plotseling ging hem een lichtje op. Hij snapte hoe dat kwam.

Doordat hij iemand droeg hield die persoon hem op temperatuur!!

Ja, het was echt waar, door anderen te helpen word je ook zelf geholpen.